

EPIFANIA

REVISTĂ DE DIALOG ORTODOX

Apare cu Binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte TEOFAN, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Epifania nr. 62

REVISTĂ DE DIALOG ORTODOX

Iași, nr. 62, septembrie – noiembrie 2022

Frescă de la Catedrala Națională din București

DIN SUMAR

Restaurarea lumii create de Dumnezeu

Sfântul Grigore Palama între Orient și Occident. Rugăciune, isihasm și lumină

Frumosul din icoană – o abordare estetică și teologică a icoanelor Sfintei Fecioare

Pentru o filosofie a dorului

Femeia, împărăteasa liniștii

Unirea Dobrogei cu România în 1878. Sensibilități și controverse circumscrise unei tranzații teritoriale

Sfântul Nicolae Velimirovici și semnificația simbolurilor și a semnelor în Ortodoxie

Acolo de unde iese Dumnezeu, intră diavolul

Statistica și dinamica funcțională a conștiinței

Reflecții morale asupra „Standardelor pentru educația sexuală în Europa”

Chipul ca o catapetasmă

Importanța rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului în lumina spiritualității patristice

Repere esențiale ale calendarului popular românesc

Iași, nr. 62, septembrie – noiembrie 2022

EPIFANIA

REVISTĂ DE DIALOG ORTODOX

Apare cu Binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte TEOFAN,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Femeia, împărăteasa liniștii

Taina femeii și a menirii ei reprezintă un subiect mult discutat de religiile lumii. Cu toate acestea, se pare că femeile nu își pot găsi împlinirea în rolul marginal care sunt informate că le este recomandat de acestea. Dar care este rolul pe care Biserica Ortodoxă consideră, de fapt, că îl are femeia în lume? Din teama de a nu se ajunge la hirotonirea femeilor, teologii ortodocși au încetat tot mai mult discuțiile despre femeie, până recent. Femeile ortodoxe nu au cerut hirotonia, nu au nevoie de ea și nici nu o vor. Totuși, de aici până la a considera că unicul, sau cel mai important rol al femeii pe pământ este să nască, e cale lungă.

„Maternitatea ține de natura umană animală și nu de persoană. Ori femeia nu este o natură, ci o persoană, în aceeași măsură ca și bărbatul. A limita femeia la ceea ce reprezintă doar unul dintre atributele feminității înseamnă a ignora sau a respinge datele revelației creștine, cum și pe cele ale realității antropologice conturate azi fără echivoc. Maternitatea nu este o vocație a femeii, ci una din caracteristicile umane, pe care ea o deține ca fiind una din cele două moduri de individualizare a acestei naturi”¹.

¹ Anca Manolache, *Problematika feminină în Biserica Lui Hristos*, ed. Mitropoliei Banatului, Timișoara, 1994, p. 80.

Murdărirea conceptului de sexualitate și lipsa de profunzime spirituală îi determină pe unii oameni să considere femeia concepută doar pentru a naște și fac din sex un tabu ce devine obsesie și care pune la risc siguranța femeilor. Tema sexualității este greu de discutat de reprezentatul unui singur gen, întrucât percepția asupra acestui act este diferită la bărbați și femei. Demetra Jaquet spune că

„sexualitatea este o resursă în spiritualitatea ortodoxă care îi permite femeii să se conecteze cu divinitatea”².

Acest concept este întărit de concepția lui Eliade conform căreia

„unirea sexuală este înainte de toate o integrare a celor două principii, [...] Energia Cosmică și Spiritul [...]celelalte nu sunt decât raporturi carnale [...]”³.

Deci rolul actului sexual nu este doar acela de a naște copii, ci și de a se bucura cei doi soți de spiritualitatea care vine cu el. Desigur, fiind un act sacru, nu este ceva de făcut cu mai multe persoane, ci în cadru tainic, unde există iubire și dăruire.

Mântuitorul aduce perspectiva unei altfel de maternități, și anume a celei spirituale, fără să o nege pe cea biologică, spunând:

„Oricine face voia Tatălui Meu Celui din Ceruri, acela Îmi este frate, soră și mamă” (Matei 12, 46-50).

În acest fel, el aduce în prim plan calitatea protectoare a maternității pentru tot ceea ce are în rază, întrucât totul pe lume este făcut ca să prospere și să protejeze ceva ce este prețios pentru el. Ne putem gândi aici la oameni, care își protejează persoanele dragi ajutându-le să crească și să se împlinească în viață, la animale, care au grijă de puii lor, dar și la plante, privind cum înfloresc florile protejând semințele până ce ele sunt gata să cadă în pământ să încolțească, sau la fructe, care au, adesea, semințele acoperite de pulpa fructului, membrane și coji. Fiecare dintre aceste obiecte cu rol protector se dă la o parte când nu mai este necesar pentru ceea ce proteja. Dacă ar rămâne acolo, obiectul protejat – copilul, sămânța - nu și-ar putea împlini scopul. Acest lucru este foarte bine înțeles de tot universul, cu excepția oamenilor. Oamenii sunt singurele creaturi care își omoară obiectul de protejat, sau care îl anulează ca individ sau ființă ce trebuie să se dezvolte. Vedem deci, o anormalizare a funcției materne la om, pe care o atribuim femeii. Oare de ce a ajuns reprezentanta feminină a naturii umane să nu înțeleagă modul corect de manifestare al maternității? Cumva pentru că este singurul care îi este atribuit, anulând-o ca persoană? Dacă este așa vedem două manifestări foarte prezente: în primul caz, ea își respinge categoric rolul, conștientizând că ea nu vrea să fie privită ca doar atât și

² Demetra Jaquet, *Sexuality and the Church*, MaryMartha 5/2 (1997), p. 25, apud. Antonia Himmel-Agisburg, *Resources for Women's Spirituality in the Orthodox Church*, CCSRG, University of Bristol, 2002, p. 30.

³ Mircea Eliade, *Sacrul și profanul*, ediția a III-a, trad. de Brîndușa Prelipceanu, ed. Humanitas, București, 2013, p. 128.

își omoară copiii, trupul ei devenind cavou, lucru ce mai apoi, duce la o lipsă de sens și de iubire, iar în al doilea caz, ea îl acceptă ca singura ei șansă la mântuire, identificându-se cu ea și acceptând anularea ei ca persoană, astfel anulând și persoana din ceea ce protejează, adică a copilului. Copilul se identifică cu mama în primii ani de viață, iar femeile care se anulează pe sine, ajung să se identifice și ele cu copilul.

Problema constă în faptul că după trei-patru ani copilul începe să realizeze că este o persoană distinctă de mama, și când acesta crește mare, mama intră într-o continuă lipsă de sens, de iubire și de alte trebuințe necesare existenței umane.

Așadar ambele extreme duc la pierderea sensului femeii. Din aceste motive, identificarea femeii cu funcția ei maternă este o greșeală pe care unii teologi o fac, fără să aibă vreun fundament scripturistic.

Dacă anumite pasaje din Vechiul Testament pot fi interpretate ca spunând că femeia se mântuiește prin naștere de prunci, în Noul Testament, Mântuitorul spune că se mântuiește oricine face voia Tatălui din ceruri. Este adevărat că din punct de vedere obiectiv lumea a fost mântuită prin nașterea Unui Prunc, și anume Iisus, care a ales să se nască dintr-o fecioară, astfel arătând că maternitatea nu e dependentă de căsătorie, pnevmatizând-o.

Odată cu Nașterea Lui Hristos, s-a exclus posibilitatea ca Mântuitorul să se nască din una din familiile existente și întemeiate ulterior, maternitatea biologică a femeii devenind mai puțin importantă din punct de vedere soteriologic.

Nașterea în dureri menționată în cartea Facerii nu este o condamnare a femeii de către Dumnezeu, ci este o constatare a consecinței celei mai importante cauzată de depărtarea ei de Dumnezeu. Înțelepciunea le ajută pe femei să nu le răspundă teologilor misogini că dacă sadismul îi face să creadă că femeia e făcută să nască în dureri, să țină cont că și ei ar trebui să fie la trudit pământul, nu la munci de birou sau altar.

Dar Dumnezeu nu dorește nici ca bărbatul să își fi pierdut puterea de a cere naturii să îi dea roade și ea să asculte, și nici ca femeia să nu mai poată transcende durerea și îi cheamă la sfințenie, la redobândirea acestor capacități primordiale. Maica Domnului arată modul în care ar trebui să se desfășoare nașterile, fără dureri, pentru că după cum știm, ea s-a ridicat și a înfășat Pruncul imediat după naștere.

Sfinții și sfințele care au suferit fizic, sunt prezentați adesea cu modurile prin care au reușit să transcendă durerea; vedem exemplul Sfintei Mucenițe Marina (17 iulie), care a trecut prin chinuri teribile, încât i se desprindeau bucăți de carne din trup, dar care nu mai simțea durerea, dovedind un înalt

nivel spiritual, în urma comuniunii ei cu divinitatea. Așadar ea nu s-a mântuit pentru că a trecut prin dureri, ci ea s-ar fi mântuit indiferent de modul în care ar fi murit și a murit așa tocmai pentru că avea capacitatea de a transcende durerea, astfel încât să nu cedeze presiunii cauzate de aceasta și să renunțe la Hristos. Acțiunile petrecute în timpul chinurilor ei au convins foarte mulți oameni să se convertească la creștinism, așa explicându-se nevoia sacrificiului ei.

4 Pr. Dumitru Stăniloae, explică în *Teologie dogmatică ortodoxă* (vol. I, EIBMO, București, 2010, p. 382) faptul că trupul există în suflet.

Totuși, nașterea rămâne un aspect al naturii umane feminine, prin care vine pe lumea aceasta un trup în suflet⁴, care are și el un rol pe plan universal. Așadar, nașterea este și va fi binecuvântată, fără să „spurce” femeia în niciun mod. Toate atributele care țin de nașterea biologică nu murdăresc în niciun fel femeia, copilul și nici pe cei din jurul lor. O profesoară de drept canonic de la Universitatea din Viena susține, de asemenea, că trebuie renunțat la rugăciunile care se spun femeii după naștere⁵. Rugăciunile spuse femeilor după naștere sunt inspirate din legea mozaică de acum două milenii, care nu mai are valabilitate azi, cunoscând științific fenomenele biologice naturale, motiv pentru care apusenii au renunțat la ele din secolul trecut. În Vechiul Testament, curgerea sângelui era acceptată doar în contextul jertfei, în care se considera că animalul jertfit ia locul păcătosului și își dăruiește viața reprezentată de sânge, lui Dumnezeu, deținătorul ei de drept.

5 Vassa Larin, „What is «ritual im/purity» and why?”, *St Vladimir's Theological Quarterly* 52, 3–4 (2008), pp. 275–292.

Orice hemoragie, care nu avea loc în cadrul ritualului de jertfă, era asociată cu moartea, fenomen necunoscut, și deci, impură. Dar dacă în Legea Veche băutul sângelui este interzis, în Legea Nouă el devine criteriu mântuitor:

„Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi” (Ioan 6,54).

Sângele curs din rana care pe om îl duce la moartea trupească devine din impur, sfânt. În acest context se desființează legile Leviticului cu animale necurate și cu femeia necurată în anumite perioade, Mântuitorul spunând că nimic nu este impur pentru cel pur. Biserica Ortodoxă a asigurat femeile, la un sinod internațional ținut în Creta, în anul 1990, că sunt

„binevenite să primească Sfânta Euharistie la fiecare Liturghie, dacă sunt pregătite pentru ea din punct de vedere spiritual și sacramental”⁶.

6 Nicolae Moșoiu, Stefan Tobler (eds.), *Biserica Ortodoxă în dialogul ecumenic: documente oficiale*, vol. II (1987-2006), p. 130.

Se pare că unii clerici uită acest lucru și se pare că oricât am face apel la memoria Bisericii în privința acestor adevăruri și acte oficiale, ele devin uitare la fel de repede. Femeia este chemată să cinstească după cuviință

taina nașterii și morții, a cărei împărăteasă este, și să se odihnească în acea perioadă, în care cea mai mare nevoie pe care o are este liniștea, în care să facă introspecție și să își armonizeze sinele cu restul universului, dar acest lucru nu înseamnă că nu se poate împărtăși, dacă dorește.

Dacă nu maternitatea biologică este modul principal prin care femeia participă la viața Bisericii, atunci care este?

„Darul femeii este acela de a-l naște pe Dumnezeu în sufletele devastate”⁷.

Între principiul feminin și Sfântul Duh care inspiră și împlinește Cuvântul există o corespondență demnă de luat în seamă. Dacă Iisus este „soarele dreptății”, atunci Duhul Sfânt este ca luna, care învăluie totul într-o atmosferă misterioasă, harică, tainică, intimă și profundă. Dacă ziua soarele ne îndeamnă să ne deschidem și să interacționăm cu lumea, vorbind despre Dumnezeu, noaptea, luna ne face să ne interiorizăm și să vorbim cu Dumnezeu, să medităm, să aprofundăm filozofiile și sinele nostru profund, pentru ca a doua zi, să fim încărcăți energetic pentru a putea propovădui nu doar cuvinte, ci și stări. Dacă bărbatul este elementul extravertit, care Îl reprezintă pe Hristos în lume inclusiv prin preoție, atunci femeia este elementul introvertit, care se asociază cu Sfântul Duh. Ea e cea prin care vine viața, cea care învie spiritual sufletele, cea care mângâie sufletele întristate, cea care aduce bucurie prin zâmbetul și prezența sa, cea care mai cu seamă slujește pe cei în nevoi. Și toate acestea le face în taină. Desigur că antropologia ortodoxă a acceptat acest lucru, motiv pentru care a existat o funcție liturgică, pastorală, misionară și socială a Bisericii special pentru femei, și anume, diaconia. Militza Zernov amintește că

„între secolele al VI-lea și al VIII-lea, diaconițele Bisericii din Constantinopol erau hirotosite prin punerea mâinilor și atribuirea orarului. Ele primeau Împărtășania din Potir și îl puneau pe Sfânta Masă”⁸.

Pe lângă aceste lucruri, ele ajutau la botez, catehizau și făceau misiune socială. Ținându-se cont de iconomia canoanelor, erau atât măritate cât și nemăritate. În acest sens o avem ca model pe Sfânta Teozva, soția sfântului Grigorie de Nyssa. Didascalia spune: Trebuie să iubiți diaconul care stă în locul lui Dumnezeu, și tot așa trebuie să onorați și diaconițele care stau în locul Duhului Sfânt⁹. Vedem, deci, că diaconia este o funcție destul de potrivită pentru femeie în Biserică, dar care astăzi nu mai există, deși este atât de necesară, oamenii Bisericii având deosebită nevoie de catehizare, de mângâiere și consiliere pastorală și socială făcută și dintr-o perspectivă feminină.

Totuși, aceste elemente nu cred că trebuie să se interpreteze ca fiind în favoarea hirotonirii femeilor, pentru că preoția este sub demnitatea femeilor.

7 Elizabeth Behr-Sigel, *The participation of Women in the Life of Church*, în Ion Bria (ed.) *Martyria/Mission: The witness of the Orthodox churches today*, Comision on World Mission and Evangelism, World Council of Churches, Geneva, 1980, p. 58.

8 Militza Zernov, *Women's Ministry in the Church*, p.38, apud. Elizabeth Behr-Sigel, loc. cit.

9 Elizabeth Behr-Sigel, op. cit. p. 56.

Preoția creștin-ortodoxă presupune slujirea lui Dumnezeu la altar, aducând daruri și jertfe.

Antropologic, bărbatul este cel care, prin natura sa, oferă, lucru evidențiat și în timpul actului sexual. Femeia este cea care primește, odihnește și transfigurează. Ea este cununa creației; ea a fost creată ultima și abia după crearea ei, Dumnezeu S-a putut odihni. Femeii i se cuvin daruri. Dumnezeu, cel ce naște toată existența din nimic, din tăcere, o investește pe femeie drept crâiasă a acestei taine, în lume.

Deci, rolul femeii este acela de a odihni în sine tot universul, de a pune totul în ordine și armonie cu dansul cosmic. Funcția maternă a femeii începe de la calitatea sa de împărăteasă a liniștii, pentru că din odihnă se nasc toate și doar acceptând acest atribut al femeii o putem ajuta să își împlinească reala menire.

Drd. Valentina-Andrada MINEA,
Universitatea București

Bibliografie

- Biblia sau Sfânta Scriptură*, tipărită cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, cu aprobarea Sfântului Sinod, EIBMO, București, 2019
- Behr-Sigel, Elizabeth, *The participation of Women in the Life of Church*, în Ion Bria (ed.) *Martyria/Mission: The witness of the Orthodox churches today*, Comission on World Mission and Evangelism, World Council of Churches, Geneva, 1980, p.52-59
- Eliade, Mircea, *Sacrul și profanul*, ediția a III-a, trad. de Brîndușa Prelipceanu, ed. Humanitas, București, 2013.
- Himmel-Agisburg, Antonia, *Resources for Women`s Spirituality in the Orthodox Church*, CCSRG, University of Bristol, 2002
- Manolache, Anca, *Problematica feminină în Biserica Lui Hristos*, ed. Miropoliei Banatului, Timișoara, 1994
- Moșoiu, Nicolae, Tobler, Stefan (eds.), *Biserica Ortodoxă în dialogul ecumenic: documente oficiale*, vol. II (1987-2006), Documenta Oecumenica, ed. Andreiana, Sibiu, 2014.
- Stăniloae, Dumitru, *Teologie dogmatică ortodoxă*, vol. I, EIBMO, București, 2010.
- Vassa Larin, „What is «ritual im/purity» and why?“, *St Vladimir`s Theological Quaterly* 52, 3–4 (2008), pp. 275–292.

Preot Dr. Nicolae NICOLESCU Restaurarea lumii create de Dumnezeu.	3
---	---

TEOLOGIE ȘI SLUJIRE BISERICESCĂ

SĂMÂNȚA PATRISTICĂ Testamentul Sfântului Teodor Studitul	6
--	---

VOCEA DUHOVNICULUI Cuviosul Paisie AGHIORITUL, Muntele Athos Flori din Grădina Maicii Domnului.	11
--	----

POPASURI DUHOVNICEȘTI Stareț Protosinghel Serafim MIHALI Mănăstirea Bisericiani	15
--	----

SFINȚENIA ÎN PARTICIPARE Preot Dr. Docent Mihai VALICĂ Sfântul Grigore Palama între Orient și Occident. Rugăciune, isihasm și lumină	22
---	----

MISIOLOGIE Acad. Prof. Univ. Dr. Emilian POPESCU Apostolicitatea creștinismului românesc	33
---	----

TEOLOGIE Trad. Preot Dr. Nicolae NICOLESCU Reflecții asupra ființării cultului (I).	43
--	----

DIN ADEVĂRURILE DE CREDINȚĂ Arhid. Prof. Univ. Dr. Ioan I. ICĂ Jr. Mistagogia Sfântului Maxim Mărturisitorul.	54
--	----

TAINA ICOANEI

Preot Conf. Univ. Dr. Adrian DINU

Frumosul din icoană – o abordare estetică și teologică a icoanelor Sfintei Fecioare. 62

APOLOGETICA CREȘTINĂ

Preot Prof. Univ. Dr. Adrian NICULCEA

Conceptele de „imanență” și „transcendență”: sensul și valoarea lor în teologie și filozofie (II) 72

FILE DE PATERIC

Prof. Univ. Dr. Ing. Viorel PALEU

Patericul Athonit (VI) 78

DIN COMOARA INIMII

Prof. Univ. Dr. George REMETE

Pentru o filosofie a dorului. 87

FEMEIA ÎN BISERICĂ

Drd. Valentina-Andrada MINEA

Femeia, împărăteasa liniștii 92

DIALOG ORTODOX

ȘTIINȚĂ ȘI CREDINȚĂ

Prof. Univ. Dr. Vasile ASTĂRĂSTOAI

Bioetica într-o societate orfană de Dumnezeu 98

REPERE CULTURALE

Prof. Univ. Dr. D.H.c. Valerius M. CIUCĂ

Despre Marea Neagră, eterna Marea Neagră! 105

FILE DE ISTORIE

Prof. Univ. Dr. Dumitru VITCU

Unirea Dobrogei cu România în 1878. Sensibilități și controverse circumscrise unei tranzacții teritoriale. 119

IN MEMORIAM

Înaltpreasfințitul Arhiepiscop IRINEU

Cuvânt la trecerea în veșnicie a Părintelui Arhimandrit Ghelasie Țepeș, Sighișoara 125

PERSONALITĂȚI ȘI LOCURI BASARABENE

Acad. Andrei EȘANU, Dr. Valentina EȘANU, Chișinău

Mănăstirea Căpriană între anii 1914 și 1940 (II)..... 128

INTERMEZZO LIRIC

Scriitor Daniel CORBU

Scrisoare deschisă necititorilor mei 136

INTERFERENȚE

Prof. Univ. Dr. Emeritus Gheorghe MUSTAȚĂ

Sfântul Nicolae Velimirovici și semnificația simbolurilor și a semnelor în Ortodoxie 143

PROBLEME CONTEMPORANE

Prezbitera Dr. Laura-Magdalena NICOLESCU

Acolo de unde iese Dumnezeu, intră diavolul. 148

ACTUALITATEA BISERICII

Jurnalist Ekaterina GRACHEVA, Canalul TV Rusia 24, Moscova

Interviu cu Mitropolitul Ilarion de Volokolamsk 153

DOCTORUL TRUPULUI – DOCTORUL SUFLETULUI

Dr. Ilinca NIȚĂ, Medic specialist în Psihiatrie pediatrică

Similarități și diferențe între psiholog și psihiatru. 160

PSIHOLOGIA – O NECUNOSCUȚĂ?

Prof. Univ. Dr. Mihai GOLU

Statistica și dinamica funcțională a conștiinței. 163

PRIORITĂȚI – EDUCAȚIA

Preot Prof. Univ. Dr. Ioan Cristinel TEȘU

Reflecții morale asupra „Standardelor pentru educația sexuală în Europa” 170

ARTA VIZUALĂ

Preot iconom stravofofor Sever NEGRESCU

8 noiembrie – încreștinarea zăpezilor 180

21 noiembrie – simplitatea unei Feciorii 184

OMILETICA – CATEHETICA

Arhid. Prof. Univ. Dr. Ioan CARAZA

Importanța rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului în lumina spiritualității patristice 188

MĂRTURII

Prof. Neculai IORGA	
Variabile și constante ale existenței	199
Conf. Univ. Dr. N. Grigorie LĂCRIȚA	
Lăcomia îmbogățirii	202
Ing. Ionel TEȘOI	
Politică și religie	206
Scriitor Costion NICOLESCU	
Chipul ca o catapeteasmă	210
Preot Master Ioan Ioniță, Parohia Sfântul Gheorghe Nou, Merrillville, Schererville (Indiana, SUA)	
Cuvânt cu putere multă	214
Ana-Maria SCHULTZ, Germania	
Apa ca medicament	218

EVOCARE

Scriitor Mihail NEAMȚU	
De ce l-am iubit pe Părintele Teofil Pârâianu	224

PREZENTARE CARTE

Conf. Univ. Dr. Emanuela ILIE	
Dorziana. Despre cuvintele autentice întemeietoare	228

TRADIȚII

Etnograf Marcel LUTIC	
Repere esențiale ale calendarului popular românesc (I)	232

DIN MINUNILE MAICII DOMNULUI

O minune a Maicii Domnului cea Grabnic Ascultătoare	238
--	-----

Așteptăm sugestiile dumneavoastră și materialele pentru publicare
la adresa de e-mail:

nicolaenicolescu@yahoo.com

și numerele de telefon:

0232 437 248 • 0726 332 333 • 0723 232 444

Abonamentele se pot comanda la aceeași adresă de e-mail
și la sediu: Iași, Trecătoarea Iancu Bacalu 1.

DIRECTOR

Preot Dr. Nicolae Nicolescu

REDACTOR-ȘEF

Prezbitera Dr. Laura-Magdalena Nicolescu

SECRETAR DE REDACȚIE

Prof. Neculai Iorga

CONSILIUL ȘTIINȚIFIC

Prof. Univ. Dr. Gheorghe Mustață, Prof. Univ. Dr. Mircea Nicolae Palamaru,
Prof. Univ. Dr. Ing. Viorel Paleu, Prof. Univ. Dr. Constantin Cuceș,
Prof. Univ. Dr. Mihai Golu, Scriitor Grigore Ilisei, Acad. Alexandru Zub,
Preot Prof. Univ. Dr. Ioan Cristinel Teșu, Preot Conf. Dr. Adrian Dinu

CONSILIUL REDACȚIONAL

Prof. Univ. Dr. Dumitru Vitcu, Preot Prof. Dr. Mihai Valică, Prof. Univ. Dr. Antoaneta Macovei,
Protos. Dr. Mihail Harbuzaru, Filolog Carmen Lavric, Ec. Mihaela Bârsan,
Ing. Petronela Andrei, Ing. Angela Ifrim, Specialist comunicare Mihaela Andreea Țurcanu,
Prof. Alina Farcaș, Ing. Ionel Teșoi, Fizician George Ervant Grigoriu

---

Ultimul număr al revistei EPIFANIA se deschide la adresa de internet:

nicolaenicolescu.tripod.com

și pe pagina de Facebook:

www.facebook.com/revistaepifaniaiasi

ISSN 2065-3794

Responsabilitatea privind conținutul materialelor publicate în revista *Epifania*
aparține strict autorului.